

Rederiet er ikke en offentlig myndighed, da rederiet ikke udfører myndighedsopgaver. Rederiet er heller ikke omfattet af definitionen af offentligretlige organer, da rederiet først og fremmest er oprettet med henblik på at drive rederivirksomhed på et forretningsmæssigt grundlag, og driften af dets virksomhed sker uden tilskud fra staten.

Som det fremgår af ovenstående, har Hypotekbankens långivning været baseret på en vurdering af, hvorvidt investeringen var af samfundsmæssig betydning, hvorimod stillingtagen til, hvorvidt en offentlig institution er omfattet af udbudsreglerne, beror på en vurdering af, hvorvidt denne driver sin virksomhed på et forretningsmæssigt grundlag og dermed uden statstilskud.

Der ses således ikke at være modstrid mellem Hypotekbankens långivning i den aktuelle sag og KonkurrenceSekretariatets stillingtagen til, hvorvidt Scandlines er omfattet af udbudsreglerne.

Spm. nr. S 1851

Til justitsministeren (1/4 97) af:

Kim Behnke (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvad årsagen er til, at Justitsministeriet har stillet krav om, at computercafeer skal omfattes af regler om opsætning af morskabsmaskiner?«

Begrundelse

Der er opstået et nyt fænomen, computercafeer eller pc-cafeer. Det er steder, hvor man mod betaling kan arbejde ved en computer i f.eks. 1 time. På moderne multimediacomputere kan der foretages alt fra skrivning af breve, opsætning af festsange og kørsel af familiens energiregnskab til leg med computerspil.

Justitsministeriet har med kravet om, at computere skal betragtes som morskabsmaskiner, udløst en stribe absurde krav til cafeerne. Således har en computercafe i København fået krav om 100 siddepladser for hver computer. Det betyder, at der skal være 3200 siddepladser – eller mere end på de fleste fodboldstadioner – for at have computercafeen åben. I Aalborg er kravet 8 siddepladser for hver computer. Kravet

om siddepladserne er både absurd og urimeligt og en udløber af, at Justitsministeriet har ladet computerne omfatte af reglerne om opsætning af morskabsmaskiner (enarmede spillemaskiner m.v.). I en tid, hvor flere og flere mennesker får brug for at have kendskab til computere, er det jo ikke rimeligt, at Justitsministeriet spænder ben for opstart af sådanne computercafeer.

Svar (10/4 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

1. Det er ikke Justitsministeriets opfattelse, at computere i almindelighed kan betragtes som morskabsautomater (ikke gevinstgivende spilleautomater).

Computere, som er opstillet på caféer, og hvorfra der blot er almindelig adgang til at surfe på Internettet, scanne billeder mv., er således efter Justitsministeriets opfattelse ikke omfattet af reglerne om opstilling af ikke gevinstgivende spilleautomater på et offentligt tilgængeligt sted.

Hvis der derimod særskilt udbydes spil fra computerne, må disse imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse betragtes som ikke gevinstgivende spilleautomater.

Computerne er under disse omstændigheder fuldstændig at sidestille med andre morskabsautomater, der er opstillet i blandt andet en række restauranter og godkendte forlystelsescentre, og hvorfra der udbydes helt identiske spil.

Den omstændighed, at det samtidig er muligt bl.a. at trække på Internettet via sådanne computere, ændrer ikke på deres status af morskabsautomater, idet det afgørende alene ses at være, om der særskilt udbydes eller specifikt markedsføres spil i tilknytning til computerne.

2. For opstilling af ikke gevinstgivende spilleautomater gælder forskellige regler afhængig af, om de opstilles i restaurationer eller på offentlige forlystelsessteder.

For restaurationsens vedkommende er opstilling reguleret af bestemmelser i restaurationsloven. Denne lov henhører under Erhvervsministeriet (Erhvervs- og Selskabsstyrelsen).

Det fremgår af restaurationslovens § 26, stk. 2, at der ikke uden politiets tilladelse må opstilles mere end 3 spilleautomater.

Erhvervs- og Selskabsstyrelsen har i forbindelse med en konkret sag udtalt, at computercaféer, der sælger slik og har opstillet borde og